

И въ животъ въ ченъ.

Това знаменито Христіанско тайнство є състѣвено, по словеса та Пълковы, ѿ самого Иисуса Христя “Господа Иисуса въ нѣсть, въ нюже прѣданъ бываше, прѣемъ хлѣбъ, и благословивъ преломи и рече: прѣими ти мдите сїе єсть тѣло моє, єже за вѣ ломимое: сїе творите въ моє воспоминаніе., Такожде и за чаша та посѧвъ вечерла та рѣкалъ, “сїа чаша новый завѣтъ єсть въ моей крѣви: сїе творите, елижды аще пїете въ моє воспоминаніе: елижды во аще єсте хлѣбъ сей, и чашъ сю пїете, смртъ Господню возвѣшаете, дондеже прїидетъ., (І Корн: аѣ. 23.) И като свѣршилъ та м тайна вечерла рѣкалъ на учениците си, “О сѣль не имамъ єсти ѿ неѧ дондеже скончаютсѧ въ царствии Божии., (Лк: кѣ. 16.) Сирѣчь тази вечерла є като ивѣко преддвѣріе на онази небесна вечерла, въ којто ще сѧ наслаждаватъ съ Мене блаженство неискажанно, којто истинна вѣрвата въ Мене. И Спасителево то това наставленіе прїели съ благодареніе Негови те ученици и съвѣршили това священодѣйствіе съ Боголѣбна прѣснъ. Завѣшаніе то на това тайнство принадлежи на всичка та церква: понеже дадена та заповѣдь за това на Апостолы те, “Сїе творите въ моє воспоминаніе,, раздѣласѧ такожде по всыте Христіаны: и напаче, понеже Спаситель нашъ юниш казалъ, какъ това священодѣйствіе ще да сѧ съвѣршава, “дондеже прїидетъ,, да сѫде жыви те и мъртвы те. О това сѧ види юниш, какъ церква та Христова не може и-